

AJUNTAMENT

DE QUART

C E L L E

Revista Municipal d'Informació i Cultura - TRIMESTRAL - GRATUÏTA - N.º 10 - ESTIU - 1990

LA I MOSTRA DE TERRISSA TOT UN ÈXIT

Telèfons i horaris d'interès

AJUNTAMENT ..... 46 93 11 - 46 91 71
 Horari: Dilluns, dimecres i divendres de 17 a 21 h.
 Dimarts i dijous de 12 a 15 h.

CAMBRA AGRÀRIA

Horari: Dijous de 10 a 12 h.

CONSULTES URBANÍSTIQUES

Horari: Dilluns i dimecres de 16 h. a 21 h.

METGES

Urgències (Policia Local Cassà) 46 10 69

Dr. Videgain 46 15 80

Horari: Dimarts i dijous a partir de les 12'30 h.

Dr. Colls 46 01 77

Horari: Dimarts 16 h. divendres a les 10 h.

Creu Roja 20 15 42

Farmàcia 46 90 03

CORREUS

Quart (Còdig Postal) 17242

La Creueta (Còdig Postal) 17241

Horari: Feiners 12'30 a 13'30 h.

PARRÒQUIES

Quart 46 91 19

Castellar de Montnegre 49 02 05

Palol d'Onyar - La Creueta 21 18 63

ESCOLES

Sra. Margarida 46 93 81

Llar d'infants 46 93 28

RENFE INFORMACIÓ 20 70 93

BOMBERS 085-23 33 80

MOSSOS D'ESQUADRE (24 h.) 21 34 50

GUÀRDIA CIVIL (Girona) ..... 20 11 00 - 20 86 50

ENHER 23 32 94

RÀDIO QUART FM. 101.2 ..... 46 93 28

(Emissora Municipal)

ASSISTENT SOCIAL (Rosa Duran)

Horari: Dimecres 15 a 17 h. 46 93 11

SUMARI

Informació Varis Serveis.....	2
Salutació.....	3
Informació Municipal.....	4, 5 i 6
Ventall.....	7 i 8
Finestró.....	9, 10 i 11
A Casa Nostra.....	12, 13, 14 i 15
Moviment Parroquial.....	16 i 17
Espai Cultural.....	18, 19 i 20
Esports.....	21 i 22
Temps d'Esplai.....	23
Correu Obert.....	24

Notes d'Interès

Les contribucions: RÚSTICA, LLICÈNCIES FISCALS INDUSTRIAL I PROFESSIONAL i la SEGURETAT SOCIAL AGRÀRIA, és cobraran del 15 de setembre al 15 de novembre, i els dies de cobrament en el Municipi s'assenyalaran per Edictes en aquest Ajuntament.

Neteja de Solars

Tothom que sigui propietari d'algun solar o parcel·la dins el municipi, que tingui cura de la seva neteja; ja que els matolls i herbes són un perill constant; perill pel risc d'incendi, ara que s'acosta la calor, i perill higiènic, perquè entre els matolls s'hi amaguen un elevat nombre de paràsits.

Concessió de nínxols

Els interessats en la concessió de nínxols poden acudir a les oficines municipals per a l'obtenció de la concessió.

El nombre de nínxols sotmesos a concessió és de 30.

Els preus són: a). 70.000 ptes., per les files 1, 2 i 3. b). 55.000 ptes., per la fila 4.

Runes

Observem que darrerament ha augmentat el nombre de veïns que aboquen runes i retalls del seu jardí a les parcel·les confrontants i a les zones verdes municipals.

Demanam que s'utilitzin els contenidors i en els supòsits de les runes, l'Ajuntament té un lloc destinat a aquestes, ubicat a la zona de la depuradora, on s'hi poden abocar sempre que es tracti de petites quantitats.

Festes Locals

Degut a la Festa Major del poble, els dies 20 i 23 de juliol, son festes locals.

Nota de Redacció

Els conceptes i opinions sostinguts en els articles signats que apareixen al Celrà no representen, necessàriament, l'opinió d'aquesta revista.

Recordem que les pàgines del Celrà són obertes a tothom. Qualsevol persona que vulgui emetre llur opinió o col·laborar en la revista ha de lliurar els originals a la Redacció.

CELRÈ

MUNICIPI DE QUART

N.º 10 - ESTIU 90

EDITA: Ajuntament de Quart

COORDINA: Regidor de Cultura

Josep M.ª Pera

COL·LABOREN A LA REDACCIÓ

Neus Serra, Susanna Solé, Josep Recasens,

Ramon Llorente

NOMBRE D'EXEMPLARS: 1.000

IMPRIMEIX: Impremta Pagès

Tel. 42 01 07 - Anglès

DIPÒSIT LEGAL: 943/GI-1986

PER UNS POBLES NETS

Convertir el municipi de Quart en un dels llocs models i més nets de les nostres contrades és, sens dubte, un dels objectius que persegueix el nostre Ajuntament.

Des de fa temps que procurem eliminar tots els abocadors espontanis que van sorgint, però per desgràcia encara en queda algun on la gent desaprensiva hi buida les deixalles de casa seva. Fa un parell d'anys que anem retirant del lloc on està abandonat tot aquell piló de runes, vidres, robes, mobles i deixalles per evitar així que la zona es converteixi en un abocador.

Els nostres carrers tot sovint es veuen bruts i és per aquest poc civisme que manca a algunes persones. Hom tira un paper a terra perquè li fa mandra acostar-se a una paperera i pensa, total per un?, però no es dóna compte que igual que ell moltes persones han pensat el mateix i per tant han reaccionat de la mateixa manera: embrutant els nostres pobles.

Tots els que vivim en el municipi, sigui quin sigui el carrer i el barri, hem de pensar que, al cap i a la fi, el poble és també la nostra pròpia llar on cada dia hem de conuiu-hi. Per això, si no és amb la col.laboració de tothom, aquesta qualitat de vida que busquem pel municipi serà difícil d'aconseguir. En canvi, si tots plegats ens sensibilitzem i ens preocupem, dins les nostres possibilitats, de la problemàtica del medi ambient i per la conservació de la naturalesa i els seus recursos farem un pas molt important perquè les futures generacions tinguin la qualitat de vida que es mereixen.

Dins d'aquest aspecte de sanejament ambiental, un altre dels temes que preocupa sobremanera a aquest Ajuntament és l'abocament d'aigües negres a diferents recs i en el mateix riu Celrà. A curt termini s'obligarà a totes les vivendes que disposin del servei de sanejament a connectar amb la xarxa que porta a la depuradora. Igualment es controlarà a totes les persones que dipositin la gespa o retalls d'arbres i matolls del jardí a qualsevol indret del municipi sense que hi estigui permès. També, i abans de gaire, podrem disposar d'algun contenidor de vidre, més, per col·locar-lo en els llocs que actualment estan sense aquest servei, ja que aquesta manera de reciclar vidre suposa un important estalvi no solament pel municipi sinó pel país en general.

Per últim demanar, una vegada més, que si es té coneixement que alguna persona diposita deixalles en qualsevol lloc no indicat per fer-ho del nostre municipi, ho fassi saber a les oficines municipals. La col.laboració i la solidaritat són els pilars bàsics que sostenen la tasca comuna de mantenir el poble net i endreçat.

L'ALCADE
Pere Cabarrocas i Sitges

ACORDS DE PLE

SESSIÓ ORDINÀRIA DEL DIA 6 D'ABRIL DE 1990

El Sr. Alcalde dóna compte, entre d'altres del següent:

- De la liquidació del pressupost de 1989.
- De la reunió mantinguda amb els interessats sobre l'electrificació rural.
- De l'assessorament que sobre la depuradora municipal realitzarà d'ara endavant l'empresa PROAT, adjudicatària del concurs efectuat per la Junta de Sanejament.
- De la nova tarifa del servei d'incineració per l'any 1990.
- Del pressupost presentat per l'empresa Hnos. Cané, S.A. per arranjar el camí i els accessos del Sector Raval.
- De la reunió mantinguda amb el Governador Civil sobre la problemàtica social que es presenta al Grup de Vivendes Barceló de Girona i la seva incidència al nucli de La Creueta.
- De la nova captació d'aigua i de l'estudi d'un nou pou.
- Dels Acords presos en l'últim Ple de l'A.D.F.
- De l'estudi de les mesures a adoptar en les deficiències observades en la construcció del sanejament de l'any 1981 i que han destruït quasi la totalitat del rec d'en Pere Martí.

· S'adjudica en venda directa al Sr. Jordi Carmona López, com a propietari del terreny confrontant, la parcel·la de 38 m²., situada al carrer Celrà.

· S'acorda fer arribar a la Generalitat de Catalunya queixes pel retard en l'inici de l'execució de la segona fase de l'escola pública Sta. Margarida de Quart, i per la manca de mestres en dita escola.

· Sol·licitar a Enher i al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya la màxima subvenció possible a fi i efecte de finançar parcialment l'obra d'electrificació rural de les zones de La Creueta, Sant Mateu de Montnegre i Montnegre.

· S'atorga a l'associació de veïns de Palol d'Onyar una subvenció de 33.500. ptes., amb motiu de la seva participació en la inauguració oficial del local social de Palol, tot agraïnt la seva participació.

· Se sol·licita al Banc de Crèdit Local un crèdit de 19.000.000 ptes., pel finançament de les inversions reals previstes en el pressupost de 1990.

· Se sol·licita a la Direcció General d'Administració Local, segons la convocatòria feta pública, una subvenció de 600.000 ptes., per l'adquisició d'un equip informàtic per les dependències municipals.

· S'aprova provisionalment la modificació de la taxa per llicències urbanístiques i de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres en el seu article 6.º sobre la base imposable.

Així mateix s'aprova provisionalment l'anexe n.º 1 de l'Ordenança Fiscal n.º 7, Taxa per llicències, urbanístiques, per la determinació del pressupost real de l'obra o construcció.

SESSIÓ ORDINÀRIA DEL DIA 11 DE MAIG DE 1990

El Sr. Alcalde dóna compte entre d'altres del següent:

- De les converses mantingudes amb l'entitat LEGEREC interessada en l'instal·lació d'un hipermercat dins del terme municipal.
- De l'informació sobre els casos que està portant a terme l'assistenta social del municipi.
- De la visita del Sr. Domènech i de l'estudi geològic que es durà a terme a fi de buscar un lloc amb un capdal d'aigua suficient per les necessitats del municipi.
- De l'instal·lació de diferents senyals indicatives en determinades zones de Quart Nou i del Paratge Les Brugueres.
- De l'adquisició d'una bomba d'aigua per regar els arbres des del riu Celrà.

· S'aprova definitivament els projectes de l'enllumenat públic i la pavimentació de voreres i calçades laterals de la C-250 en el seu pas pel nucli urbà de Quart.

· S'aprova inicialment la relació concreta i individualitzada dels bens i els drets, així com la relació dels seus propietaris, afectats pel projecte d'obra de pavimentació de voreres i calçada lateral de la C-250.

· Es sol·licita a l'Excm. Diputació de Girona la màxima subvenció possible per finançar l'execució de l'obra d'arranjament del obra camí Raval, així com pel enjardinament del casc urbà de Quart.

· S'augmenta en un 40% l'assignació de dietes de quilometratge als metges de capçalera que presten el servei a Quart.

· S'aprova l'oferta d'ocupació pública de l'any 1990.

· S'acorda adquisició de diferent mobiliari municipal: cadires de fusta plegables pel Local Social de Palol i una taula per la Sala de Plens.

· S'adjudica definitivament la subhasta pública de l'obra d'instal·lació elèctrica de la xarxa d'enllumenat públic de La Creueta a instal·lacions B.A.B, S.A.

· S'aprova provisionalment l'ordenança d'edificació n.º 1 "Condicions reglamentàries de tancat i vallat de parcel·les en sòl urbà."

· S'adjudica en venda directa als propietaris confrontants la parcel·la sobrerera ubicada a la Travessera de la C-250.

· S'aprova l'aplicació de contribucions especials per l'execució de l'obra d'instal·lació de l'enllumenat de La Creueta.

SESSIÓ ORDINÀRIA DEL DIA 8 DE JUNY DE 1990

El Sr. Alcalde dóna compte, entre d'altres, del següent:

- De la carta d'IRSUSA sobre el desviament del camió de recollida de deixalles a Solius.
- Del cobrament de l'impost sobre Bens Immobles de l'any 1990.
- De les obres del portal de la depuradora i l'alçat de vidres de l'entrada de l'Ajuntament.
- Del contracte d'un empleat per la brigada d'obres.
- De l'excursió homenatge 3.ª edat.

· S'acorda organitzar el Casal d'Estiu 1990 durant el mes de

INFORMACIÓ MUNICIPAL

juliol. Les activitats es realitzaran a les Escoles Sta. Margari-
da i es faran també unes colònies per cloenda.

- S'acorda adquirir una cuba de 5.000 litres a fi de reduir els costos d'explotació de la depuradora municipal.
- S'aprova inicialment el projecte de Reforma Interior dels Baixos de l'Ajuntament amb destinació a la Llar de Jubilats.
- S'aprova la nova numeració dels carrers de Quart.

· Es contracta amb l'empresa Quimeta Castañé la projecció de quatre pel·lícules per l'estiu.

- S'aprova la revisió de preus del Conveni de recollida de deixalles consistents en un augment del 20%.
- S'aprova el pressupost presentat pel Sr. Juan Masero per la pavimentació de l'encreuament entre un camí veïnal i la carretera d'accés a la A-7.

ANUNCI DE COBRAMENT

Es posa coneixement de tots els contribuents que aquest Ajuntament procedirà al cobrament de l'Impost Municipal de

Vehicles de Tracció Mecànica, exercici 1990 des del dia 6 d'agost fins el 6 de setembre d'enguany.

EL REGISTRE CIVIL

El Registre Civil compleix una missió d'utilitat social: facilitar el coneixement de la condició jurídica de les persones que pertanyen a un Estat determinat. Serveix, per tant, a l'Estat, a la societat i als mateixos particulars per provar una determinada circumstància del seu estat civil.

L'organització del Registre Civil és relativament moderna. Algú ha volgut veure l'origen en unes antigues disposicions de Servi Tul·li, emperador romà del S. VI a.C., represes més tard per Marc Aureli.

Així i tot va ésser l'Església la que primer va sentir la necessitat de registrar els actes més importants de la vida civil i religiosa de les persones en els Llibres parroquials, i el Concili de Trento (S. XVI) va formar les primeres disposicions legals encaminades a la conservació dels Llibres on quedaren registrats els bateigs, matrimonis i defuncions.

Fins al S. XVIII no es va pensar que aquest registre no era missió exclusiva de l'Església, però va ésser a l'època de la Revolució Francesa quan es varen secularitzar els Registres i es varen dictar disposicions per establir Registres en els Municipis.

A Espanya, els registres parroquials eren els únics registres públics fins que va entrar en vigor la Llei del Registre Civil de 1870.

El Registre Civil constitueix la prova dels fets inscrits, de tal manera que en els casos en els quals falta l'inscripció o en què no és possible certificar de l'assentament que existeixi, s'admetran altres mitjans de prova. Per això no podran impugnar-se en judici els fets inscrits en el Registre sense que a la vegada s'insti la rectificació de l'assentament corresponent.

Una nota característica del Registre és la seva publicitat.

El Registre és públic per aquells que tinguin interès a conèixer els assentaments. Aquesta publicitat es realitza per la manifestació i examen dels Llibres -per a la qual cosa es

necessita l'autorització del Jutge de Primera Instància-; i per a la certificació de tots o alguns dels assentaments d'un mateix foli.

ORGANS DEL REGISTRE

El Registre Civil depèn del Ministeri de Justícia, i tots els assumptes que a ell facin referència estan encomanats a la Direcció General dels Registres i del Notariat.

El Registre, en general, està integrat per:

- 1.er.- Registres Municipals.
- 2.^{on}.- Registres Consulars.
- 3.er.- Registre Central.

El Registre Municipal correspon al Jutjat de Pau.

LES SECCIONS

El Registre Civil es divideix en quatre seccions denominades:

- Primera: Naixements i general.
- Segona: Matrimonis
- Tercera: Defuncions.
- Quarta: Tuteles i representacions legals.

Cadascuna es porta en llibres diferents.

La secció quarta, és única per a tota la circumscripció del Jutjat de Primera Instància per tant els Jutjats de Pau s'ocupen únicament dels Llibres corresponents a les tres primeres seccions.

Per acabar amb aquesta aproximació al Registre Civil, sols repetir la missió d'utilitat que compleix el Registre, utilitat per l'Estat, la Societat i els particulars per aprovar una determinada circumstància del seu Estat Civil.

OBRES MUNICIPALS

Acabades les obres d'ampliació del cementiri municipal i d'ampliació de la xarxa de sanejament al sector Raval, aquest Ajuntament preveu dur a terme una de les obres més importants del municipi en els últims temps: la urbanització de la C-250 en el seu pas dins del nucli de Quart. Aquesta obra es caracteritza per la definició d'alineacions del tronc principal i la incorporació de calçades laterals en les zones de l'obra que ho permet. Entre aquests dos vials es projecta executar una vorera peatonal de 4,00 m. d'ample i on s'hi posaran arbres i jardineres amb característiques ben singulars. A més, hi haurà una nova instal·lació d'enllumenat de la travessia que es farà simultàniament amb la pavimentació i xarxa de recollida d'aigües pluvials.

El començament i programació d'aquestes obres queden supeditades al Servei de Carreteres de la Generalitat que hi aportarà una part del pressupost (el corresponent a la pavimentació i aigües pluvials del tronc principal).

A demés, dintre de pocs dies s'iniciaran les obres del nou enllumenat de La Creueta, obra molt esperada per tots els veïns d'aquest nucli. El pressupost d'aquesta obra és de 5.800.000 ptes.

Per acabar, i completant el programa d'inversions municipals s'acondicionarà com a llar de jubilats, dependències per l'assistent social i dispensari mèdic, la vivenda situada als baixos de l'edifici de l'Ajuntament. El pressupost d'aquesta obra és de 2.760.000 ptes.

PROBLEMÀTICA ESCOLAR

Amb data 23 d'Abril d'enguany l'Ajuntament va remetre un escrit als Serveis Territorials d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, en el que s'exposava la problemàtica escolar existent en el Municipi, i requerint a la Generalitat a que portés a terme una sèrie d'actuacions urgents a fi i efecte de resoldre d'una vegada i per sempre les deficiències que en matèria d'ensenyament suporta el poble de Quart.

Amb posterioritat es va remetre un altre escrit data 16 de maig, recollint els mateixos requeriments que en l'anterior i que en concret són els següents:

1.er. - Que abans del 30 de Juny la Generalitat es compromet formalment a redactar un projecte per l'execució de la tercera fase de l'Escola Pública Santa Margarida en el que s'hi contempli:

- a.- La construcció de quatre noves aules.
- b.- Un menjador definitiu, ja que l'actual és insuficient.
- c.- Una cuina apta per a proporcionar el menjar necessari als alumnes, evitant així, el tenir que contractar amb empreses alimentàries la prestació d'aquest servei.
- d.- Una biblioteca completa, digna i proporcionada a les necessitats dels alumnes.

2.^{on}. - Abans de l'inici del curs 90/91, haurà d'estar excutada la segona fase prevista en la que, además de la pista projectada hi haurà els corresponents vestidors, Sanitaris, magatzem i el gimnàs, si no és així, s'haurà d'incorporar en la redacció del Projecte de la tercera fase.

3.er. - L'Adscripció de 2 nous mestres a l'equip docent.

Rebut els escrits esmentats pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, aquest s'ha compromès a començar les obres de la segona fase de les Escoles dins de dos o tres mesos (a comptar des de maig) ja que en els pressupostos de la Generalitat per a 1990 hi ha consignada la suma de 40.000.000 ptes. destinades a aquestes obres.

Esperem, doncs que aquesta sigui la primera, d'un seguit d'actuacions, per part de la Generalitat que posin fi a les deficiències que en matèria d'ensenyament té el poble de Quart.

VENTAQU

El passat dia 3 de juny es dugué a terme el Viatge en Homenatge a la 3.ª edat. A les vuit del matí tres autocars, després de recollir les 140 persones dels nuclis de LA CREUETA, PALOL i QUART, enfilaren cap a l'autopista, per començar la ruta que prèviament s'havia programat.

A mig matí i per tal d'estirar les cames i pendre alguna cosa sòlida, es va fer una parada a l'àrea de servei de Montserrat prop de Manresa. El dia semblava que no acompanyaria donat que hi havia el cel ennuvolat, però al anar pujant cap a PUIGCERDÀ els núvols i boirines varen desaparèixer per sortir un sol resplendent i que ja no ens deixaria en tot el dia. Després de contemplar el pantà de LA BAELLS i alguns pobles prou pintorescs, vàrem travessar el túnel del CADÍ, per poc després si-

tuar-nos a PUIGCERDÀ, a on vàrem recollir una noia que durant les visites a LLÍVIA i PUIGCERDÀ ens va fer de guia visitant l'Església, i el Museu Farmàcia de LLÍVIA. Poc després ja érem a l'estany de PUIGCERDÀ, on durant mitja hora vàrem poder contemplar les meravelles del mateix, i al mateix temps, disfrutar de la frescor dels seus voltants. Arribava l'hora de dinar i sense esperar més estona ens dirigírem cap a Bellver de Cerdanya, a on ens esperava un àpat que crec va ésser del gust de tothom. Ja a mitja tarda iniciàrem el viatge de tornada per la zona francesa passant la frontera per Bourg Madame. Pujant la collada de Mont Louis amb unes carreteres encrespades, posant la por al cor, al cap d'uns kilòmetres vàrem fer un petit descans a Villefranche de Conflent. Després de visitar aquesta vila amural·lada séguíem cap a Thuir i Le Boulou, fent una última

parada per fer algunes compres en una àrea de servei prop de Figueres.

Ja de tornada, cap al cap vespre, amb els semblants de cansats, però amb la satisfacció d'haver viscut una jornada plena de vivència i alegria, cadascun de nosaltres es retirava a casa seva, pensant quin viatge ens depararà el proper any.

TERRISSA: MOSTRA, FIRA i MERCAT

La iniciativa de l'Associació de Terrissaires Artesans de Quart d'organitzar una exposició d'articles manufacturats amb terrissa, va tenir més èxit del que ells havien imaginat.

Alguns terrissers de comarques prop de Tarragona o Lleida amb uns articles diferents dels que

Ni els expositors que vingueren de fora ni els de Quart van quedar defraudats, perquè els cinc milers de persones que durant el dissabte i el diumenge van passejar-se pel recinte de la I MOSTRA DE TERRISSA CATALANA, van compensar l'esforç dels participants i dels organitzadors. Dels visitants, qui més qui menys va comprar-hi una cassola, una guardiola, un cendrer, una olla, un test, una gerra pel jardí, etc., després d'haver mercadejat aquí i allà abans de decidir-se per un o altre article.

Els qui hi participaren com expositors -i que en principi només era un recolzament a aquesta iniciativa de l'Associació de Quart- van tenir també una agradable sorpresa: més compradors dels que havien previst; fins i tot algun que havia vingut de fora va acabar la mercaderia. Tots havien pensat en el públic en general que visita una fira parant-se en un i altre estant; però sorprenentment per als expositors, aquí també van venir-hi comerciants i botiguers d'articles de regal, terrissa i souvenirs de poblacions de la Costa Brava, i d'altres localitats tan llunyanes com Calafell, a les comarques tarragonines.

És a dir, que el recinte de l'exposició, ubicat al Carrer del Tren i prop de l'estació, va tenir diverses funcions: Mostra, com en principi s'havia previst i anunciat; fira comercial, pel que acabem de dir, i mercat, perquè aquest fou realment l'ambient que va haver-hi. Uns stands o parades amb uns terrissaires artesans com a venedors i uns visitants que havien vingut decidits a comprar.

No totes les exposicions -fins i tot algunes d'importants- compleixen aquesta funció bàsica de ser un mercat viu. Per això que cal confiar en que l'ajuda que han tingut en-

guany de l'Ajuntament de Quart, la Subdirecció General d'Artesania de la Generalitat de Catalunya, Diputació de Girona, Cambra de Comerç, Patronat de Turisme Costa Brava Girona i "La Caixa" es repetirà i s'incrementarà si és necessari per a

organitzar la II Mostra de Terrissa Catalana, que és d'esperar tindrà més participants i augmentarà la xifra de visitants.

Joan Ferrer i Santaló

habitualment es fan aquí, van acceptar la invitació dels seus col·legues i companys de Quart, perquè van veure clar que era una bona oportunitat per promocionar la terrissa en general i alhora donar a conèixer els seus productes en una població on ja era estimada aquesta artesania.

EN SISET DE CAN LLAGOSTA

En Narcís Serra i Cabarrocas va nèixer el 24 de desembre de 1910. En Narcís té quatre fills i sis néts i ara fa tres anys i mig que va morir la seva dona, la Conxita. Des de sempre ha viscut a Quart i ha vist la manera com ha anat canviant el poble.

On va nèixer?

Vaig nèixer aquí a Quart a aquesta mateixa casa, a Can Llagosta.

D'on eren els seus pares?

El meu pare era d'aquí a aquesta casa. Ara, la meua mare era d'El Castellar, de Can Bruguera.

Quants germans eren?

Eren sis germans, tres nois i tres noies. En aquell temps en aquesta casa hi havia sis mainades, el gran era jo. I de cèntims no n'hi havia pas gaires llavors. De cèntims pocs.

Van anar a col·legi?

Vaig anar dos anys a estudi a Quart. Llavors tenia 7 anys i hi vaig anar fins els 9 anys. Llavors, és clar, en aquesta casa de cèntims n'hi havia pocs. Jo havia de combregar i em van fer anar a engegar ovelles per guanyar-me el vestit de combregar, que em va costar 60 pessetes, llavors.

I no va anar més a escola?

Llavors vaig combregar i havent combregat em vaig posar a treballar. Treballava per aquí a casa i treballava una mica a bosc per fer quatre cèntims. Llavors quan vaig tenir 16 anys el meu pare es va posar malalt, que el van haver de portar al manicomi. I és clar, jo era jove encara i em vaig haver de fer càrrec de tota la casa. Jo i la meua mare vam haver de portar la casa. Els altres germans eren més petits que jo.

Després es va curar el seu pare?

El meu pare va estar 6 mesos al manicomi. Llavors, és clar, jo tenia 18 anys i havia d'anar de seguit per soldat. La meua mare espantada, ell malalt i jo me n'havia d'anar. Llavors, mira, amb tots els treballs i treballs encara vam aturar d'anar-hi. No hi vaig haver d'anar gota a la mili. Amb metges i coses encara ho vam aturar.

Hi havia molta terra en aquesta casa llavors?

De terra n'hi havia molta en aquesta casa. En aquell temps hi havia 28 ó 29 vessanes de terra per treballar. Però és clar, el meu pare tot el que tenia eren un parell de bous.

També manàvem tot allò del Capritxo, uns camps que hi ha cap a Palol que els va arrendar el Capritxo. I aquells camps que hi ha allà a darrera de Can Gibert de baix, aquells camps també. Eren terres que eren lluny. I llavors, com que treballàvem la terra, n'hi havia poc de bestiar a casa.

Sempre va viure a aquesta casa?

No, llavors em vaig casar i vaig estar un any i mig fora.

Com la va conèixer a la seva dona?

La Conxita vivia aquí a Can Serra i jo vaig estar dos anys a engegar ovelles allà.

On va anar a viure quan va ser fora d'aquí?

Vaig estar allà a La Creueta i aquí a Can Xacó. Vaig viure allà al Carrer de La Creueta 9 ó 10 mesos. Allà també hi vivia la meua cunyada perquè en aquella casa hi havia lloc per dos masovers.

Llavors em va sortir a Can Xacó i allà hi havia una mica de terra, perquè llavors sense terra tampoc anava bé. Allà hi havia una vessana de terra i hi feies quatre patates, quatre cebes, quatre alls, quatre coses.

On és Can Xacó?

És una casa que hi ha per allà darrera d'on ara hi ha les Ceràmiques Prats, però ara ja està caiguent a terra. Quan va estallar la guerra estàvem allà a Can Xacó. Allà era en plena guerra i hi mataven gent per allà. Els meus dos fills més grans, l'Agustí i en Pere, eren petits que estaven allà. L'Agustí se'n recorda que diu que hi tiraven bombes i allà a la carretera de Montnegre hi mataven gent. I el dia que van entrar els nacionals, diu que estava ple d'italians per allà. Jo no ho sé pas perquè no hi era.

Va haver d'anar a la guerra, no?

Llavors a la mili no hi vaig haver d'anar gota però al cap de tres anys va venir la guerra. Llavors, au! Llavors sí, cap a la guerra. Me cago en l'orgue! M'havia escapat d'una cosa i llavors au, no em vaig poder escapar de cap manera. Tots tres

germans cap allà i el petit es va morir allà, no va pas tornar.

On va anar a la guerra?

Vaig haver d'anar a Huesca, a la província de Huesca, hi vaig estar 5 mesos i mig. Llavors em vaig escapar i vaig venir cap aquí.

Com va tornar d'allà?

Erem quatre, no era pas jo sol. N'hi havia un que era de Barcelona, del Masnou. Els altres dos eren de St. Pere Pescador, i llavors jo. Fins a Barcelona vam anar a cavall, en un tren de càrrega. Llavors, de Barcelona cap aquí, a peu, per les muntanyes, caminant només a les nits. Ja ho vam passar malament, ja.

I va venir a amagar-se a casa seva?

La meva dona i els meus fills estaven a Can Xacó, però allà no em podia pas amagar, jo. Diu que passen colles d'italians i deien: "Dónde está tu padre?" I ells deien: "no ho sabem pas, és cap a la guerra. Potser ja és mort". Però ells ja ho sabien que estava amagat aquí a Can Llagosta. Aquí encara tenia escapador però allà m'haguessin agafat de seguida.

Vaig estar un any amagat per aquí, amb aquella por, amb aquella por. A part de la meva dona i els nens i els pares no ho sabia ningú que fos aquí. Només n'hi havia un que ho sabia, i em feia una por que no em descobris! Però vaja, no va pas dir res aquell home. Hi vaig estar un any, un any clavats aquí ama-

gat.

I com el va passar tot l'any amagat?

Jo aquí estava bé. Estava bé però malament. Estava bé, perquè de menjar no ens faltava res, però no estava bé perquè no sabia pas la cosa com havia d'anar a petar. Van guanyar aquests, si haguessin guanyat els altres ens haguessin morts a tots. Però n'hi havia tanta i tanta de gent amagada!

I quan estava amagat, encara a les nits sortia perquè al temps del batre encara me n'anava a l'era a remanar palla a les nits.

Així estava amagat a Can Llagosta amb els seus pares?

Sí, llavors en el temps de la guerra el meu pare es va tirar a baix el pou i es va matar. Llavors, és clar, la meva mare tota sola aquí amb les meves germanes que eren petites. Tot anava com anava i llavors fins que vàrem tornar. Bé, tornar, jo ja hi era per aquí, però és clar no podia saber-ho ningú.

I com va anar després de la guerra?

A l'acabar la guerra vam anar passant així com vam poder, amb aquella misèria. De centims no n'hi havia pas llavors, i de menjar poc.

Com que la meva mare havia quedat sola vaig venir aquí amb la meva dona i els nens a portar la casa i vam treballar la terra. Jo me n'anava a fer un jornal a bosc o allà on trobava i mira, anar tirant així. El

que tenia terra encara menjava però el que no en tenia passava gana. I encara, ho havies d'amagar tot perquè llavors passaven aquells de Fiscalia que ho caçaven tot a les cares. Encara aquí no van venir mai però a Can Serra sí que hi van anar. Però aquí, potser perquè veien que la casa era petita o no era bona, però no van venir mai.

Sempre ha treballat de pagès?

Sí. Treballava a casa i quan tenia la feina una mica feta, mira, a bosc a fer una cosa o altra. A fer de burro, a fer el suro. Abans de treure el suro dels arbres se'n deia fer de burro. Llavors ens donaven vuit pessetes cada dia per fer de burro, i osca! era molt llavors. No les guanyava pas quasibé bé ningú. Vuit pessetes treballant a bosc ja era bon jornal, ja.

Què és el que l'ha fet més feliç en la seva vida?

Potser quan vaig comprar el carro i l'euga. Llavors no en tenia ningú de carro. Això que no hi havia pas cap centim, però em vaig espavillar i vaig comprar el carro i l'euga i ho vaig pagar de seguida. El carro em sembla que em va costar quatre mil peles, l'euga em va costar vuit mil. Però costava molt de fer aquests centims llavors. Llavors comprar el carro i l'euga per mi era molt. És com ara aquell que compra un cotxe bó. Sinó, havies d'anar amb vaques i carreta. Jo n'havia portat molts de feixos amb la carreta fins allà a Can Cabaret quan jo era molt petit, i també a particulars. Per això llavors tenir un carro ja semblava, ui!

Va comprar més eines?

Llavors també vaig comprar la màquina de segar. Abans amb les dalles, no hi havia pas molta terra: 9 ó 10 vessanes, però hi havia feina. Però primer vam fer un porxo per posar-hi la màquina i després la vam comprar. Llavors amb la màquina, com que ja teníem l'euga, semblava ui! Sinó haviem de segar a mà a cop de dalla, a cop de volant. I així amb la

màquina guanyaves molts de dies. Jo moltes vegades penso que no sé com se feien les feines, no sé com se podien fer. I es feien, eh? Ho feies tranquil, sigui perquè eres jove i capaç de fer-ho, però ho feies. Després també vaig comprar la màquina de ventar per passar el blat. Moltes eines vam comprar. I també vaig fer moltes obres a aquesta casa. I ho vaig anar pagant sempre tot. No pot dir pas ningú que tardés gaire temps a pagar. Quan comprava una cosa és perquè ja sabia que tenia els diners per pagar-la. Si veia que no ho podia pagar esperava un any més o el que fos.

I què ha sigut el pitjor de la seva vida?

La guerra va ser lo més dolent de tot. No havent-hi guerra, mira, encara haguéssim anat tirant. Però la guerra ens va matar a tots. Tres anys de guerra i llavors quan es va acabar, llavors misèria. Pa racionat, tot racionat. Donaven una targeta a cadascu. Encara, ja dic, el que tenia terra encara menjava, però el que havia d'anar a comprar ho passava malament. Perquè mira, amagant o sense amagar-ho sempre tenies una cosa o altre.

També racionaven la farina, no?

Sí, la farina que et donaven si te la volies menjar en un mes ho podies fer, però n'havies de tenir per un any d'aquella farina. Si te la menjaves de cop, llavors gota. El que es feia és que s'hi barrejaven altres coses. S'hi barrejaven segonets i farina de blat de moro. Aquest pa que es fa malbé ara, l'haguéssim tingut llavors! El pa que es feia llavors era pa negre, pa dolent.

El pa que hi havia era negre?

El pa era negre i n'hi havia poc i dolent. Nosaltres el covíem aquí a casa. També n'hi havia de blat de moro però aquest encara era bó, no tenia pas mal gust.

I encara! Per fer farinada de blat de moro havies d'haver donat el cupo de blat al govern; sinó no en

podies fer. Sense entregar aquell cupo no podies fer farinada de cap classe. Cada pagès havia d'entregar uns kilos al govern. I aquell blat te'l pagaven a cap centim. Per això el blat, el que podia o el que en tenia, el venia d'estraperlo, que amb l'estraperlo en feies molts calés i el govern no te'n donava res.

Se'n feia molt d'estraperlo?

Sí. De blat i de farina se'n feia molt d'estraperlo. Perquè de blat d'estraperlo si n'haguéssim tingut n'haguéssim venut quarteres enteres. Jo en vaig vendre força de blat d'estraperlo. Llavors anava a 10 pessetes el kilo i eren molts de cèntims llavors deu peles. I a Quart tothom en demanava de blat. Però és clar, l'havies de portar molt amagat, l'havies de portar a les nits i encara perillaves.

I ara, està bé?

Sí, ara sí. Si sempre hagués estat com ara! Ara el que passa és que sé que m'haig de morir aviat, això sí que ho sé. Això és l'única cosa. Ja sé que no puc pas viure gaires anys.

Perquè noestic pas malament ara. Mira, ningú em diu res. Si vull treballar, treballo un xic per aquí i quan estic cansat plego i faig el que em sembla i ningú em diu fes cap aquí i fes cap allà. Ara, si no tinc res que em faci mal ja estic bé. Però penso, ai!, que en tens per pocs anys! Ja ets al capdamunt, penso.

Ara ja en faré vuitanta. Perquè encara vaig trempat, però a vegades tot d'un plegat: patam!

Com era Quart abans?

Ui! Abans era petit el poble de Quart. És molt més gran ara. Abans eren quatre casetes. Hi havia només el carrer vell allà a Can Marcó. Aquell carrer de Can Ginesta tot eren camps. Can Bosch era la primera casa que hi havia a mà dreta. A mà esquerra sí que hi ha cases però a mà dreta tot eren horts i camps. Can Frigola sempre hi ha sigut, però abans era allà al costat de Cal Niñu. I Cal Aliu era al carrer Vell (la carretera de Girona) per davant de Can Ginesta.

Ui ara! S'ha engrandit molt. Abans coneixia a tothom. No hi havia cap persona que no conegués a Quart, cap. Ara a la gent vella també, la gent vella els conec tots, ara, aquests nous no.

Hi va molt sovint ara a Quart?

Sí, hi solo vaig anant un cop cada mes a cobrar. Hi vaig caminant, però per la carretera no hi passo mai. Passo per aquí dalt, a l'Església, que almenys passes bé. A vegades no passes gaire bé, perquè els camins no són massa bons, però per la carretera no s'hi pot pas passar. També es pot passar per Can Calic i Can Maset però a aquell camí hi ha molta herba i si és un dia que sigui aviat al matí quedes ben moll de peus, per allà.

Quart, mare de Déu!, ha canviat i canviat. Perquè ho tenies per conegut i ara ho veus tan diferent tot que no sembla el mateix poble!

UTILITZA EL TRANSPORT PÚBLIC

HORARIS GIRONA - ST. FELIU DE GUÍXOLS - GIRONA

Sortides de:	FEINERS	FEINERS	DIARI	FEINERS (1)	DIARI	FEINERS (1)	DIARI	FEINERS	DIARI	FEINERS (1)	DIARI	FEINERS (1)	DIARI	DIARI	DIARI
GIRONA	7'—	8'—	9'—	10'—	11'—	12'15	13'15	14'15	15'15	16'15	17'15	18'15	19'15	20'15	21'15
VILA-ROJA	7'05	8'05	9'05	10'05	11'05	12'20	13'20	14'20	15'20	16'20	17'20	18'20	19'20	20'20	21'20
LA CREUETA	7'07	8'07	9'07	10'07	11'07	12'22	13'22	14'22	15'22	16'22	17'22	18'22	19'22	20'22	21'22
QUART	7'10	8'10	9'10	10'10	11'10	12'25	13'25	14'25	15'25	16'25	17'25	18'25	19'25	20'25	21'25
LLAMBILLES	7'15	8'15	9'15	10'15	11'15	12'30	13'30	14'30	15'30	16'30	17'30	18'30	19'30	20'30	21'30
CASSÀ DE LA SELVA	7'20	8'20	9'20	10'20	11'20	12'35	13'35	14'35	15'35	16'35	17'35	18'35	19'35	20'35	21'35
LLAGOSTERA	7'30	8'30	9'30	10'30	11'30	12'45	13'45	14'45	15'45	16'45	17'45	18'45	19'45	20'45	21'45
STA. CRISTINA D'ARO	7'38	8'38	9'38	10'38	11'38	12'53	13'53	14'53	15'53	16'53	17'53	18'53	19'53	20'53	21'53
ST. FELIU DE GUÍXOLS	7'45	8'45	9'45	10'45	11'45	13'—	14'—	15'—	16'—	17'—	18'—	19'—	20'—	21'—	22'—
Arribada a S'AGARÓ	—	—	*9'50	*10'50	*11'50	*13'05	—	—	—	—	—	—	—	—	—

(1) Diari de l'1 de juliol al 31 d'agost

• Destí S'Agaró de l'1 de juliol al 31 d'agost

• Destí S'Agaró de l'1 de setembre al 30 de juny

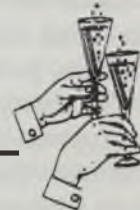
Sortides de	FEINERS	DIARI	FEINERS	DIARI	FEINERS (1)	DIARI	DIARI	DIARI	DIARI	FEINERS (1)	DIARI	FEINERS (1)	DIARI
S'AGARÓ	—	*7'40	—	—	—	—	*14'—	—	—	—	*18'—	*19'—	—
ST. FELIU DE GUÍXOLS	7'—	7'45	9'—	10'—	11'—	12'—	14'15	15'15	16'15	17'15	18'15	19'15	20'15
STA. CRISTINA D'ARO	7'07	7'52	9'07	10'07	11'07	12'07	14'22	15'22	16'22	17'22	18'22	19'22	20'22
LLAGOSTERA	7'15	8'—	9'15	10'15	11'15	12'15	14'30	15'30	16'30	17'30	18'30	19'30	20'30
CASSÀ DE LA SELVA	7'25	8'10	9'25	10'25	11'25	12'25	14'40	15'40	16'40	17'40	18'40	19'40	20'40
LLAMBILLES	7'30	8'15	9'30	10'30	11'30	12'30	14'45	15'45	16'45	17'45	18'45	19'45	20'45
QUART	7'35	8'20	9'35	10'35	11'35	12'35	14'50	15'50	16'50	17'50	18'50	19'50	20'50
LA CREUETA	7'38	8'23	9'38	10'38	11'38	12'38	14'53	15'53	16'53	17'53	18'53	19'53	20'53
VILA ROJA	7'40	8'25	9'40	10'40	11'40	12'40	14'55	15'55	16'55	17'55	18'55	19'55	20'55
Arribada a GIRONA	7'45	8'30	9'45	10'45	11'45	12'45	15'—	16'—	17'—	18'—	19'—	20'—	21'—

(1) Diari de l'1 de juliol al 31 d'agost

• Origen S'Agaró de l'1 de juliol al 31 d'agost

• Origen S'Agaró de l'1 de setembre al 30 de juny

BRINDEM?

Bona Festa!

Estem a les portes d'aquestes dades esperades pels habitants del nostre municipi, i mentre preparem tot allò imprescindible perquè la xerimola sigui més sonada i extensa, ens ve a la memòria la Festa Petita o Festa del Roser.

Aquest any tingué una grata sorpresa i fou la I Mostra de Terrissa Catalana que feu gaudir del nostre art a més de 5000 visitants.

Alguns, també varen aprofitar per ballar amb ritme i carisma la tradició del ball de l'escombra i de la patata.

Tot fou un petit intent d'"engegar les bugies" de tots nosaltres envers la sensibilització per celebrar diades tradicionals... i nostres.

Ara, tot són il·lusions per gaudir de bones vibracions en la Festa Major.90.

I Tarannà, se sent orgullós de participar-hi, un altre any, amb el torneig de futbol i l'entrega de premis corresponents, perquè

QUART ESTÀ DE MODA!!

A CASA NOSTRA

CASA-90

OBJECTIUS

GENERALS:

- Organitzar el temps lliure dels nens.
- Fomentar una bona relació entre ells.
- Donar un coneixement de diverses activitats adaptades a la seva edat. "Es faran classes de natació."
- Diversió.

ESPECÍFICS:

- Iniciació de diferents esports i formes jugades.
- Desenvolupament d'activitats culturals, manuals i musicals.
- Aproximació a la natura. (3 dies de colònies)

- S'hi poden apuntar tots aquells nens que tinguin de 6 a 14 anys.

- La major part de les activitats es realitzaran a les ESCOLES DE QUART.

- L'horari serà de les 16:00 a les 19:00 hores.

- Les inscripcions es poden fer a l'Ajuntament de Quart.

- El preu és de 5.000 ptes.

- Els dies 20 i 23 no es farà casal, per ser la festa local.

- El dia 29 de juny Els Monitors del casal, farem una reunió amb tots els pares. Parlarem del funcionament d'a-

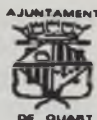
quest i de la sortida que es vol fer de 3 dies.

PORTARAN A TERME AQUESTA ACTIVITAT:

- Neus Serra.
- Montse Sànchez
- Raquel Navas
- Sílvia Solé

Durada del casal:
del 2 de Juliol al 31 del mateix més.

ORGANITZAT PER:

COLLABORA

Diputació
de Girona

CINEMA AL CARRER

ESTIU 1990

De bell nou, i arrán de l'acceptació que va gaudir l'any passat, l'Ajuntament de Quart organitza durant el període esfival unes sessions de cinema al carrer.

Es projectaran les següents pel·lícules:

Dia 18 de juliol: CAZAFANTASMAS 2 (Quart)

Dia 29 de juliol: BATMAN (Blocs Barceló)

Dia 2 d'agost: AGUILA DE ACERO II (Palol d'Onyar)

Dia 15 d'agost: CARIÑO HE ENCOGIDO A LOS NIÑOS (La Creueta).

Les sessions començaran a les 10 del vespre.

VIDRE, SÍ GRÀCIES

La nostra societat industrial s'està conscienciant cada cop més, de la necessitat de preservar el nostre entorn, principalment des del punt de vista ecològic.

Aquesta consciència ecològica incideix positivament en els aspectes socials i econòmics.

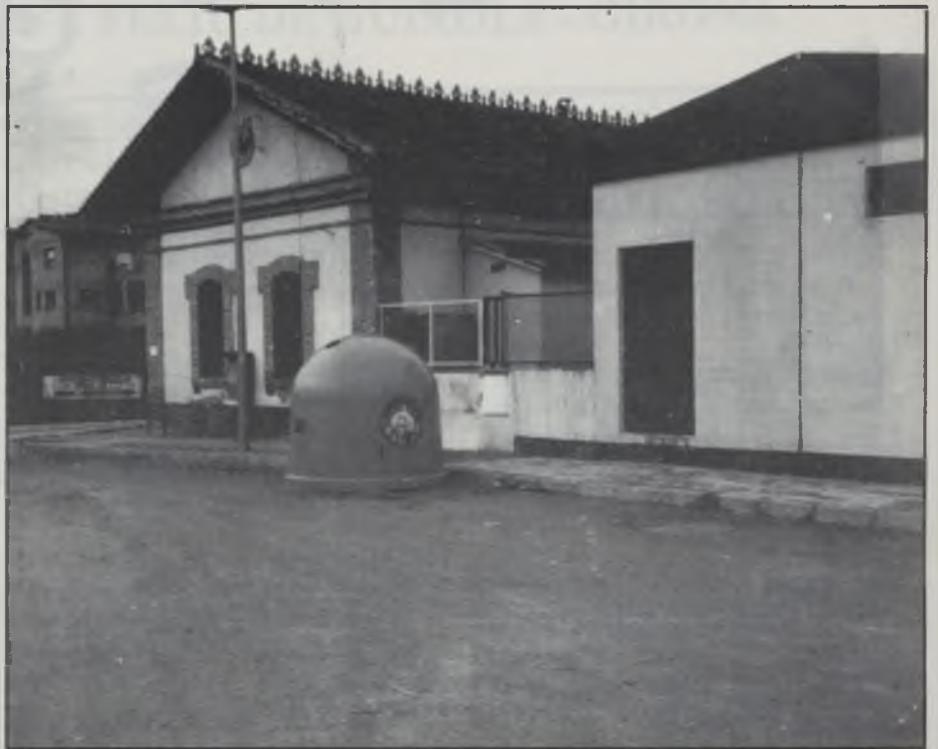
Socialment perquè es produeix una educació vers el medi ambient que suposa una inversió per les generacions futures.

Econòmicament perquè aquesta conscienciació suposa un estalvi en matèries primeres, una reducció en l'extracció d'aquestes, i un estalvi en energia.

Posem un exemple sobre l'alcanc de reciclatge del vidre en l'Estat Espanyol. Durant 1983 els kilograms de vidre recollits foren 3.575.960 kgs., al 1989, amb una consciència ecològica major, foren 33.139.624 kgs.

Aquesta quantitat de vidre recollit suposà un estalvi en l'extracció de matèries primeres de 39.767.550 kgs., un estalvi per la no eliminació de basures de 198.837.743 ptes., i un estalvi en energia.

Aquestes dades es poden traduir en una millora del medi ambient. Passat l'estiu el Municipi gaudirà d'un augment de dos o tres contenidors per la recollida de vidre, per tal de procedir-ne als seu reciclatge.

Aquests contenidors seran emplaçats en els punts més estratègics per tal de fer-ne fàcil el seu accés als veïns de Quart.

El servei de recollida dels contenidors el prestarà l'empresa Santos Jorge, S.A., de Mollet del Vallès, empresa

especialitzada en aquestes tasques.

Hem de ser conscients de les avantatges que suposa el reciclatge del vidre, i educar als nostres grans i petits, en la utilització d'aquest servei que suposa, en definitiva, una millora ecològica de l'entorn.

LA VACUNACIÓ ANTIRRÀBICA OBLIGACIÓ QUE ENCARA S'OBLIDA

És hora de vacunar els gossos. La vacunació antirràbica anyal és obligatòria a partir dels quatre mesos de vida de l'animal. Això ho saben molt bé els qui tenen un d'aquests amics de l'home, fidels exemplars de companyia. La majoria compleix escrupulosament la norma de la vacunació.

Queden, però, entre un 35 o un 45 per cent de gossos que no estan convenientment previnguts contra la ràbia. En una societat ben organitzada no hauria d'haver-hi ni un sol animal per vacunar (també als gats, els hi arriba aquesta norma), però el cert és que

encara tenim un alt percentatge caní incontrolat en aquest capítol important de la salut pública.

L'Ajuntament recorda amb insistència l'obligatorietat de la vacuna, pose al servei dels ciutadans propietaris de gossos estructures per facilitar la vacunació, però un ample col·lectiu escapa als controls sanitaris i constitueixen un focu important i perillós que és necessari eliminar. En aquesta feina haurien de coincidir esforços i voluntats públiques i privades. La ràbia encara segueix amenaçant als animals i consegüentment al ser humà. En alguns

països d'Europa, entre els que es troba França, està estesa, segons afirmen fonts responsables de l'Àrea de Salut Pública.

L'Ajuntament, fa una crida a la consciència d'aquells que encara deixen indefensos als seus gossos contra el perill de la ràbia. Es diu que "el gos és el millor amic de l'home". El mal és que aquest, a vegades, com ens revela l'estadística, no li correspon plenament. Si així fos no hi hauria cap gos per vacunar. Almenys els que tenen amo.

RÀDIO QUART

Sovint, el locutor de ràdio desconeix l'abast real del mitjà que han posat a la seva disposició, la qual cosa fa que evadeixi les pròpies responsabilitats, que són moltes, adquirides des del moment en que accepta o és acceptat per formar part d'un espai radiofònic. Bé sigui per poca experiència, per manca d'informació, o fins i tot per negligència o desinterès, és massa freqüent trobar programes de ràdio a on es crea, de forma inconscient, una distància immensa entre el locutor i el seu oient i a on es sacrifica qualsevol intent de comunicació a canvi d'un pur egoisme per part del disc-jockey, que tan sols sembla buscar el simple plaer personal i dels seus amics escoltant, un darrera l'altre, els discs que més els agraden i que coneixen molt bé, mentre l'oient només sent que música i més música, sense rebre cap més informació addicional que alguna que altre frase mal composta entre disc i disc i que fins i tot pot arribar a ferir la seva sensibilitat.

I això no és més que un exemple concret. Errades tècniques repetitives, paraules altisonants, crítiques injustificades, retràs en la programació i en les connexions, programes sense continuïtat, etc., són característiques molt comunes a moltíssimes de les emissores, sobretot de caire local, que estan funcionant avui dia a Catalunya. Però no només les emissores locals tenen aquests problemes. De fet està més que demostrat que, per desgràcia, l'antiguitat en antena i el potencial econòmic i tècnic de les grans emissores comercials no ha comportat amb el temps la professionalitat necessària per eliminar totes aquestes característiques que estan degradant de forma irreversible el nostre mitjà.

Si la culpa no la té sempre la inexperiència, ni la falta de mitjans tècnics i econòmics, potser hauríem d'analitzar doncs, aquest locutor del qual parlàvem a l'inici d'aquest escrit. Si calculem la mitjana d'edat entre el personal

d'una emissora institucional, pública o comercial amb una programació considerada acceptable o satisfactòria, és molt possible que aquesta no ens baixi dels 25 anys. En canvi, si analitzem la de qualsevol emissora local, veurem que tindrem seriosos problemes per treure una mitjana superior als 20 anys. Són dades, crec jo, prou esclaridores. Un tant per cent elevadíssim de la ràdio feta en F.M. en l'actualitat està prota-

gonitzat per gent excessivament jove. Per la majoria d'ells, fer un programa de ràdio ja no és res especial. La ràdio feta a la cantonada de casa s'ha convertit per aquest jovent en quelcom massa familiar, tant familiar que tot aquell misteri i aquella màgia que abans envoltava un espai radiofònic, s'ha transformat avui dia en una càrrega que de vegades el locutor soporta pel compromís adquirit en el seu moment amb l'Emissora, oblidant el que va adquirir també, amb el radioient. Es dona pas així a la rutina, al desencís i finalment a l'avorriments del realitzador del programa essent els oïdors de l'emissora els primers perjudicats, ja que han de suportar programes sense contingut i amb la mínima preparació.

I si això passa, quin és el sentit de l'existència d'una ràdio? Quina és, llavors, la finalitat dels seus realitzadors?

Si es continua així, acabarem

perdent definitivament el vertader esperit de la radiodifusió, de l'autèntica comunicació de tu a tu i de la qual les ràdios locals n'hauríem de ser les especialistes. Només quan s'arriba a una compenetració total entre locutor i oient podem dir que aquell programa té una autèntica raó de ser, perquè l'oiend escoltarà el que li agrada i el locutor, en sentir-se escoltat, donarà un sentit al seu treball. Així de senzill i així de complicat. De fet, la ràdio municipal no és altra cosa que això, un lligam, un compromís entre el poble i la seva emissora. De fet, si un dia Ràdio Quart deixa de treballar exclusivament per vosaltres, si un dia ens dediquem a fer ràdio amb qualsevol altre fi que no sigui el de servir-vos, llavors perdreu tot l'interès en la nostra programació, trencareu el nostre matrimoni i, aleshores, Ràdio Quart perdria qualsevol raó que justifiqués la seva existència. I precisament aquella apatía, aquella falta d'interès, d'il·lusió i de continuïtat de la que en parlàvem abans,

és una de les senyals més clares d'aquesta desconexió entre locutor i radioient.

És potser, una malaltia que totes les emissores hem patit alguna que altre vegada, i que pot arribar a ésser permanent si no es cerca una solució a temps.

Tot és qüestió de consciència, de conèixer el problema i de plantar-hi cara amb les mesures adequades com més aviat millor. La resta és qüestió de voluntat i de sacrifici.

Amb tot aquest any d'experiència viscut, i amb el coneixement d'aquesta problemàtica general iniciarem aquest segon any d'emissió de Ràdio Quart, sempre oberts a les vostres crítiques per tal de combatre aquesta malaltia.

PACO GUALLAR
Director de Ràdio Quart 101.2 FM

MOVIMENT PARROQUIAL

CATEQUESI, PRIMERA COMUNIÓ, PROFESSIÓ DE FE I CONFIRMACIÓ, A QUART

Ha acabat ja el curs del 1989-1990 a la Catequesi Parroquial de Quart. A part dels Pàrvuls, entre els cinc i sis anys d'edat, la Iniciació a la Vida Cristiana comprèn tres cursos a partir dels set anys. En el segon curs, la primera Comunió.

Aquest any han fet la primera Comunió, en dos grups, un de sis, el diumenge, 13 de maig, i un altre de quinze, el dia 27 del mateix més, els nens i nenes següents:

Cristina Campos Massaguer, Iolanda Garcia Yèbani; Helena Pèrez Martínez; Joan Josep Pèrez Martínez; Maria Pèrez Pineda; Cristina Prats Puig; Sandra Àrias Brook; Elisabet Arriba Domínguez; Anna Codina Ruff; Núria Frigola Corominas; Dídac Garcia Dençlar; Gemma Garcia Garcia; Lídia Hernando Palahí; Ester Hornos Comas; Marta Meléndez Geronès; Jesús Polvillo Fontanilla; Josep Maria Quintana Vendrell; Erica Rubio Matamoros; Elisabet Sánchez Pujol; Albert Síria Castro; Sigrit Síria Castro.

Segueixen tres cursos de Catequesi General, entre els deu i els dotze anys d'edat, per arribar així a la Professió de Fe, que abans anomenàvem Comunió Solemne, als tretze anys.

Han estat dotze els qui han fet, en la Vetlla de la Nit de Pasqua, la Professió de Fe i Renovació de les Promeses del Baptisme:

Leila Àrias Brook; Francesc Casas Martí; Josep Esparch Viñes; Alexandra Ginesta Madruga; Laura Gutiérrez Medina; Jordi Hernando Palahí; Iolanda Navas Cubaisí; Sònia Ramirez Cabarrocas; Jorgina Roca Carbonell; Anna Maria Rodríguez Duran; Daniel Roig Vidal; Pilar Sabrià Agustí.

La Professió de Fe no és només la cloenda de l'etapa de catequesi i de vida cristiana corresponent a la infantesa, sinó que és, sobretot, el pas a l'adolescència i joventut, iniciant amb ella, amb el curs de Professió de Fe, el pas preparatori que porta a la recepció de la Confirmació.

Grup de Catequesi de 1.ª Comunió 1989-1990

Han rebut aquest any la Confirmació, entre nosaltres, divuit en total: Jordi Culubret González; Maria Duran Ros; Anna Frigola Corominas; Olga Ginesta Madruga; Francesc Xavier Castillo; Josep Lloret Costa; Raquel Navas Cubarsí; Agustí Palahí Ruiz; Albert palahí Ruíz; Lídia Pericot Corominas; Daniel Pigem Vila; Anna Pol Meléndez; Susanna Quintana Carmona; Antoni Ridao Lorenzo; Pilar Ruiz Enciso; Xavier Serra Bonmatí; Ester Vilaseca Trias. Confirmats tots pel senyor Bisbe, en la Missa segona del diumenge, 8 de juliol.

PARRÒQUIA DE PALOL D'ONYAR

Colònies - estiu'90

Les Colònies van dirigides a tots els nois i noies a partir de 4.ª d'EGB que han participat en les reunions dels Grups de Palol. Les Colònies són com un final de curs i volen fomentar els valors humans i cristians en un ambient sa i formatiu en contacte amb la natura.

MOVIMENT PARROQUIAL

Colònies Estiu '90

DIES: Del dimarts, 24 al divendres, 27 de juliol.

LLOC: Casa de Colònies de Sant Martí de Llémna.

PREU: 2.500 ptes., (casa, alimentació, autocar, material,...). El preu no ho de ser obstacle per les famílies amb dificultats econòmiques.

INSCRIPCIÓ: Recollir la Fulla d'Inscripció a la botiga de la Joana. Durant el mes de juny.

REUNIÓ DE PARES I NOIS: Divendres, 20 de juliol, a les 9 de la tarda, al Local Social.

- Portar a la reunió la Fulla d'Inscripció omplenaada.

- En aquesta reunió es dirà el que s'ha de portar, hora de sortida i arribada, funcionament de la Colònia,...

L'ESGLÉSIA DE PALOL S'HA VESTIT DE BLANC

El dia 24 de juny l'església de Palol estava de festa grossa: els nens Pere Lijarcio Cano, Xavier Olgoso Moncanut i l'Ivan Relañó Aguilera hi celebraven la seva Primera Comunió.

Molts dels familiars i amics d'aquests infants a l'entrar obrien els ulls com unes taronges: també l'església s'havia posat el vestit de blanc. No semblava la mateixa. Nau, cor i sagristia havien estat pintats de blanc després d'un treball exhaustiu i esgotador de rascar parets. Ha estat possible gràcies a l'aportació de 500.000 ptes., de l'Ajuntament de Quart al que agraïm sincerament la seva sempre generosa disposició a col.laborar en el manteniment d'aquest valuós lloc, indispensable a l'hora de refer els orígens històrics del poble de Palol d'Onyar i La Creueta.

A l'hora de posar medalles no ens volem oblidar de l'Enric que, tot repassant el teulat és capaç amb el seu tarannà de retornar-nos les ganes de respectar i estimar tot allò que és patrimoni comú.

Els treballadors de l'empresa "Nubersa Pintors C.B." han executat el pintat l'església. D'entrada podria semblar-nos que no els hi anava ni els hi venia altres qüestions que no fossin les professionals. Doncs bé, treiem-nos el barret: han

volgut regalar-nos les hores de treball i la pintura (161.840 pessetes) per fer la sagristia, no prevista per manca de diners. La parròquia endeutant-se, tot i la molta generositat d'alguns feligresos ha hagut d'afegir-hi 333.280 pessetes.

Una de les aspiracions de moltes famílies urbanes sol ésser aconseguir un terreny, una casa de pagès per arreglar-la els caps de setmana, refer els lligams familiars en contacte amb la natura i enterrar l'extress per a retornar a la vida quotidiana del dilluns amb més empenya i il.lusió.

Amics de Palol i La Creueta: cada una de les vostres famílies pot disposar gratuïtament d'aquesta "casa de camp" que tenim en comú i no aprofitem com és l'església de Palol d'Onyar. Un lloc envejat pels forasters i poc valorat pels de casa. A l'ombra d'aquesta "casa comú" els nostres avant-passats feien pinya, feien poble. No podem pretendre, lògicament, aspirar a recuperar el pes social que tenia la parròquia en altre temps, però sí refer els lligams i la comunió entre les persones que tenim una mateixa fe en Jesucrist. Doncs bé, les portes de l'església de Palol són obertes cada diumenge a les 12'15 h., per fer-ho possible. Aquest ha de ser, avui per avui, el lloc privilegiat on podrem fer l'experiència de sentir-nos estimats per Déu i germans més enllà de les diferències.

Sembla que si hem començat parlant dels diners que ha costat pintar l'església hauriem d'acabar reclamant ajut econòmic als feligresos. Doncs no. El que sincerament ens porta de cap és animar-vos a ser "generosos" i regalar 30 minuts del diumenge per a refrescar l'esperit a l'església de Palol i retornar cap a casa amb ganes de "viure" i "fer viure" al llarg de la setmana. Deixem-nos de lamentacions. Només amb persones així podem fer projectes de futur que tinguin consistència. Quina és la teva excusa? Allibera't! D'aquí un temps ens donaràs la raó.

En un pròxim número informarem del Casal d'Estiu que s'està realitzant en el Local de la Creueta, gràcies a Déu ja acabat.

Vostres mossens:
Josep Perich i
Felix Mussoll

CUINAR ÉS COSA DE TOTS

CAPO AMB ESCAMARLANS

Tallem el pollastre en 4 quarts, i hi posem sal i pebre. A continuació fregirem els escamarlans en una paella amb oli roent (1 minut). Treurem els escamarlans i fregirem el pollastre uns 8 minuts, deixant que quedi ben ros per tots dos costats. A continuació treurem el pollastre i posarem a sofregir la pastenaga, les cebes i els alls aproximadament 8 minuts. Al final fregirem la tomata i hi

posarem 1 copa de vi blanc i 1 copa de conyac. Ho remenarem durant 10 minuts perquè la salsa agafi consistència i posarem el brou de peix deixant-lo bullir durant 10 minuts; passat aquest temps, es passa la salsa pel colador xinès, posant-la en un recipient, més tard passarem a flambejar el pollastre, els escamarlans i posarem salsa pel cim.

MIL.LENARI DE CATALUNYA

L'any 988, ara fa 2 anys, es celebra el mil·lenari de Catalunya. L'any 988 és la data que es pren com a referència d'aquest fet. És cert que una nació no neix en una data determinada -en tal any va néixer aquesta o aquella nació-, una nació neix i es va fent al llarg del temps, al llarg de la Història, però l'any 988 significà l'inici del govern independent dels territoris que, més tard foren anomenats Catalunya.

Retrocedim fins el segle IX i a partir d'aquí repassem els fets històrics que desembocaren en la data del 988.

La nit de Nadal de l'any 800, el Papa Lleó III coronava solemnement Carlemany, cap d'un imperi que abastava gairebé tot Europa. Només la Península Ibèrica, al Sud Oest, en restava fora, sota el poder dels invasors sarrains, que havien enderrocat el regne visigot.

Al redós del Pirineu, però, amb l'impuls i el suport franc s'havien constituït uns comtats que conformaven la marca que, per aquesta frontera, defensava el regne carolíngi.

Aquests comtats, de concessió imperial, s'anaren aglutinant a l'entorn de l'hegemonia del de Barcelona, sota el dictat del qual es va organitzar el país, Guifré I el Pelós, a finals del s. IX, va reunir sota el seu govern els comtats de Barcelona, Girona, Osona, Besalú, Cerdanya, Urgell i, en morir, va llegar-los als seus hereus, els quals varen exercir el govern prescindint del nomenament reial. Així neixia la Casa Comtal de Barcelona.

Passarien encara cent anys, durant els quals s'organitzaria el territori, entre el poder franc al Nord i les lluites intermitents en les fronteres d'Al-Andalus al Sud i al Oest. Malgrat això,

es desenvolupava l'agricultura, s'iniciava la construcció d'esglésies i monestirs, al costat dels quals s'establiren escriptors que despertaven l'interès dels estudiosos de l'època, i balbucejava una llengua que, a poc a poc, es diferenciava del llatí.

Els comtats s'anaven obrint al món: els comtes i els bisbes trametien ambaixades a la Còrdova musulmana, al mateix temps que viatjaven a Roma en sol·licitud de favors papals. No és estrany, doncs, que en aquest context, i en el moment de la transició de la dinastia carolíngia a la capetida el comte de Barcelona, Borel II, l'any 988, ara fa mil anys, refusés prestar vassallatge a Hug Capet, i a partir d'aleshores iniciés, de fet, el govern independent dels territoris que, més tard, serien anomenats Catalunya.

X Concurs de Ceràmica de Quart

Del 20 al 29 de Juliol de 1990

AMPLIACIÓ DE LA CENTRAL TELEFÒNICA DE QUART

A començament del mes de maig d'enguany ha entrat en funcionament a la central telefònica de Quart, una unitat digital equipada amb 128 línies, la qual cosa permetrà atendre les necessitats actuals i futures de nous abonaments. Amb aquesta ampliació, que ha suposat una inversió per la CTNE de 62 milions de pessetes, es podrà donar servei a les sol·licituds que ja disposen de xarxa i, per tant, les noves altes s'aniran connectant a mesura que progressin els treballs. A més de les

línies, s'han instal·lat 13,4 quilòmetres de cable amb 400 metres de nova línia.

A partir d'ara, la central de Quart queda equipada amb un total de 600 línies analògiques i 128 de digitals, i els abonats a la nova unitat digital podran disposar de nous serveis addicionals, com ara la facturació detallada de les telefonades o la marcació abreujada.

TESTIMONIATGE IMMUTABLE DE FIDELITAT AL PAÍS

per Josep Recasens i Adroher

Quan s'analitza la problemàtica de la llengua catalana, quasi sempre s'ha de fer des de postures d'insatisfacció i victimisme, ja que els entrebancs normatius són ben evidents i coneguts per tothom, però tanmateix, hi ha ocasions en què també podem observar signes positius que penso que és oportú de remarcar i de donar a conèixer.

Si teniu ocasió d'entrar en l'entrellat organitzatiu dels Casals Catalans escampats arreu del món i podeu fullejar les revistes que periòdicament acostumen a publicar aitals entitats, quedareu sorpresos en observar com aquests catalans que desenvolupen les seves activitats immersos en unes cultures ben diferenciades de la nostra estan sempre a l'aguait d'allò que succeeix al Principat, i com malden, amb un zel ben notori, per polir i millorar la qüestió gramatical en els seus articles; crec convenient de remarcar que des d'Alemanya, França, Suècia, el Canadà, Suïssa o l'Argentina, i fins i tot d'Austràlia, a més de donar testimoni de la seva catalanitat, en els més diversos i variats aspectes socials, sovint es lamenten i reclamen que la identitat republicana, de molts d'ells, és avui oblidada, d'una manera incomprensible, per a tots els partits polítics, que d'alguna manera procuren silenciar aquell sacrifici d'uns homes que donaren el millor de la seva vida en defensa de Catalunya. (Casals Catalans: Josep Recasens i Adroher; "Punt Diari", 16-4-1987).

D'acord amb les dades de què disposem, situaríem la creació dels primers Centres Catalans a mitjans del segle passat, i més concretament a l'Havana i a Buenos Aires com a resultat de la necessitat d'agrupar-se d'aquells catalans que anaven a fer fortuna a les Amèriques. Justamet és al primer terç del segle actual que s'incrementa l'èxode de ciutadans del nostre país i és aleshores quan es constitueix el Casal de Santiago de Xile (1916), Rosario (1902), Uruguai (1926), etc.

L'esdeveniment de la dictadura del general Primo de Rivera constituí l'espetec decisiu que potencià la instauració d'aitals entitats, en incrementar-se en gran manera l'èxode dels demòcrates que, per tal de salvar la pell, s'escamparen arreu del món. Per raons de proximitat geogràfica alguns es quedaren a la veïna França i concretament a París, on es fundà el Casal Català el 1930.

La davallada que produí la guerra espanyola, 1936-39, en fou un altre element decisiu.

Els casals catalans enregistrats pels serveis de la Generalitat de Catalunya poden estimar-se en uns 117, repartits així: Alemanya 9; Argentina 17; Austràlia 3; Àustria 3; Bèlgica 1; Canadà 2; Colòmbia 2; Costa Rica 2; Cuba 1; Equador 1; Espanya 11; França 29; Estats Units 8; Gran Bretanya 3; Holanda 1; Itàlia 1; Mèxic 2; Noruega 1; Nova Caledònia 1; Paraguai 1; Grècia 1; Suïssa 15; Uruguai 1; Venezuela 1; Xile 3; Perú 1; i les revistes que aitals entitats publiquen podrien situar-se al voltant d'una vintena.

Convé valorar la importància i conveniència que aquests casals rebin tot l'ajut necessari per tal d'assegurar la seva continuïtat. Tot plegat podria donar-nos l'aparença errònia de pensar que aquestes entitats gaudeixen d'un futur esplendorós i consolidat, quan la realitat és ben diferent. La vitalitat d'aquests col·lectius ha sofert una davallada important aquests darrers anys. En primer lloc, perquè la normalitat democràtica instaurada al nostre país ha fet reduir notablement el nombre d'exiliats; i, tanmateix, la crisi econòmica ha aconseguit que siguin molts menys els catalans que s'aventurin a traspassar els Pirineus o l'Oceà. D'altra banda, cal considerar que el pas dels anys va eliminant per raons naturals el potencial humà d'aquests casals, atès que forçosament s'ha de produir el relleu que ben segur recaurà en la segona generació que haurà nascut en el país que donà acolliment als seus pares; per tant, aleshores caldrà parlar de catalandòfils, i ben segur que la força i la vivesa de les actuacions es veurà molt minvada.

D'acord amb les reflexions abans esposades, creiem que si Catalunya desitja que aquests casals catalans subsisteixin i que fins i tot esdevinguin simbòlicament autèntiques ambaixades de la nostra nació, que podrien constituir una valuosa i inapreciable ajuda d'assessorament per a entitats culturals, esportives i, tanmateix, una col·laboració important per als intercanvis comercials, creiem que ha arribat el moment decisiu per tal que les nostres autoritats autonòmiques els atorguin el suport necessari a fi que no desapareguin.

(Publicacions catalanes d'arreu del món; Josep Recasens i Adroher; "Presència", 12-5-1985).

BUTLLETÍ

DE LA

PARIS — JUNY 1930

PÓRTIC

PER bé que ja era de preveure, ens ha sorprès agradosament l'èxit amb que ha estat acullit el primer número d'aquest BUTLLETÍ.

Més que a la varietat i riquesa del text, creiem que això és degut a que la necessitat es feia sentir temps ha de disposar d'una publicació, per senzilla que fos, que servís de vincle d'unió per tots els catalans residents a París, a la majoria dels quals, les ocupacions llurs no els permeten relacions seguides amb el nostre nucli.

Aquest BUTLLETÍ ha vingut, doncs, ha omplir un buid. Mercès a tots i endavant.

BUTLLETÍ

DE LA

PARIS — GENER 1931

ANY NOU

La Casa de Catalunya ha vençut una altra anyada de lluites. Vèncer potser no vol pas dir triomfar. Però, tanmateix en el nostre optimisme constant esperem que el 1931 serà doblement fruitós per l'acompliment dels nostres ideals de germanor. Com mes aguts seran els nostres esforços mes intens serà el nostre desig de lluita. No defallirem. Els generosos projectes que tenim establerts per a la defensa dels interessos dels catalans a París, seran posats en execució amb màxima coratgia, amb veritable entusiasme. Els coronarà l'èxit que voldriem? La nostra fe ens permet de creure en l'afirmació mes absoluta. Demanem però l'ajuda de tots els catalans. Tenim els braços prou amples i prou forts i el cor prou gran, per que tots hi trobin el mes franc aculliment.

Germans de Catalunya! Escolteu la nostra veu d'exiliats. Cadau de nosaltres som una brasa escampada del caliu de la nostra Terra per la qual cremem d'un ardent amor etern. Ajudeu-nos!

Germans, consocis! Que la nostra voluntat desafii coratjosament tots els vents i tramontanes. Treballem ben units i endavant!

A tots desitgem un bon any i ben feliç.

WINDSURF UN ESPORT MÀGIC

Cavalcar i lliscar sobre ones de gran altitud és quelcom que la majoria de nosaltres coneix únicament a través de les imatges que ens proporciona el cinema o la càmera fotogràfica. Com que a Europa només en escassos llocs es pot practicar sobre ones, la versió amb vela del surf ha estat la que més s'ha popularitzat. La sensació de solcar el mar sobre una taula de windsurf és, simplement, genial!, i és un esport que pot practicar tothom i gairebé a qualsevol edat, tenint en compte dues coses: La primera, que abans de començar hom s'ha d'aprovisionar de grans dosis de constància, ja que no es neix sabent-ne, i la segona, no llançar-se a l'aventura sense uns coneixements mínims ben apresos.

EQUIP

Per començar a manejar-te amb el Windsurfing, el més útil és la taula coneguda com a polivalent, apropiada, sobretot, amb vents fluïxos, i una vela de forma triangular i sense sables, que té una superfície de quatre o cinc metres quadrats com a màxim, i una finestra suficientment gran com per a permetre una bona visibilitat.

Mai serà de més anar equipat amb botes antirelliscants especials per a Windsurf (evitant així les relliscades sobre la taüla), i d'una elegant faixa de neopren per a mantenir-se calent tant a dintre com a fora de l'aigua.

ELS PRIMERS PASSOS

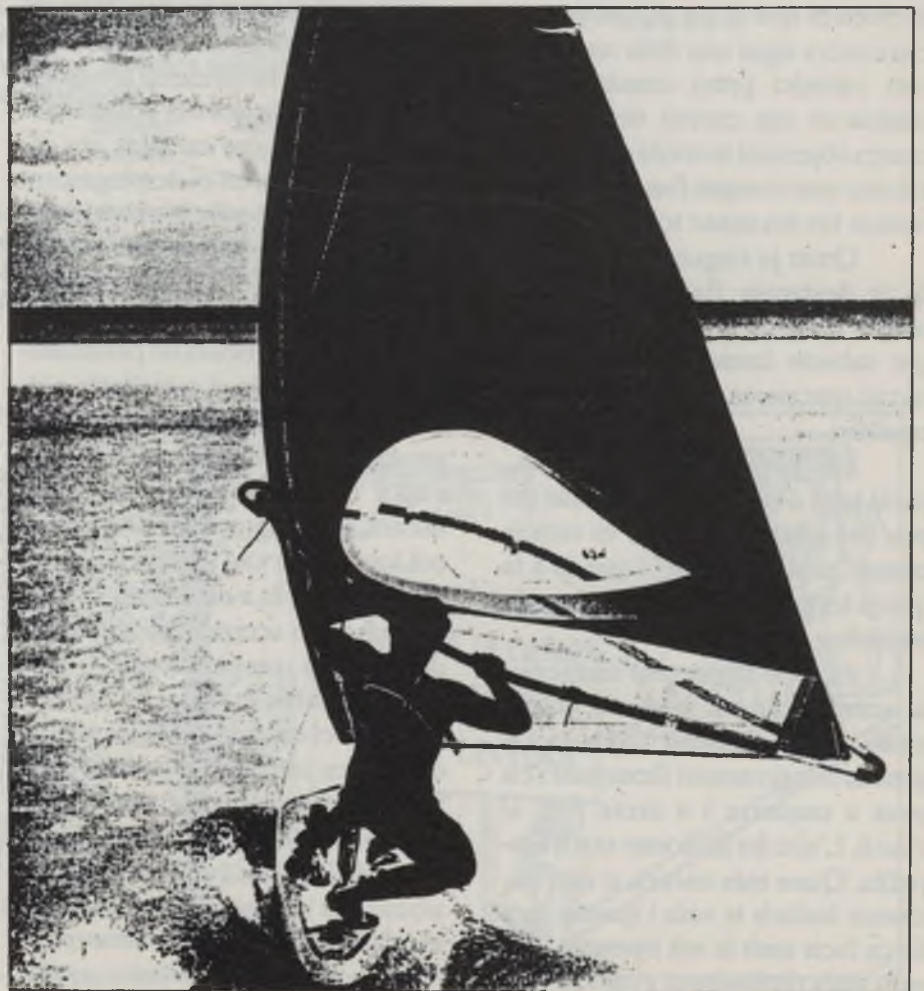
Els trucs necessaris per a mantenir l'equilibri i aprendre a manejar la teva taula de Windsurf no precisen de gaire temps. Unes quantes

hores a qualsevol de les escoles que proliferen per les nostres platges et seran suficients per a pendre confiança i iniciar-te en els secrets que et permetran fer equilibris sense la vela, només amb la taula i la seva corresponent orsa. Aquests exercicis consisteixen en pujar i baixar de la taula dins l'aigua pel centre d'aquella i caminar per la coberta de proa a popa i viceversa, fins a fer-nos amb el seu tamany.

Un consell: és millor portar posada una camiseta per tal d'evitar refredades. Si durant el primer dia et sembla que no progresses res, no et desanimis perquè ja veuràs com al poc temps comences a disfrutar de la teva taula.

Per a familiaritzar-te amb el maneig de la vela, els primers exercicis és millor fer-los sobre la sorra, procurant observar les distintes intensitats que ofereix el vent i els seus indicadors típics, tant en la mar com a la terra ferma. Si de bones a primeres no sembla fàcil conèixer la direcció d'on bufa el vent, el fixar-nos en les banderes i veles d'altres embarcacions amarrades a les boies podrem esbrinar-ho sense problemes. També la teva vela al flamejar lliurement resulta un estuperd catavents.

Si la força del vent està dividida en una escala que avarca de 0 a 12, fins a una força tres podem practicar amb la nostra vela triangular.

AIXECAR LA VELA

Bé, ja som uns experts coneixedors de la nostra taula i mantenim l'equilibri perfectament, sobre d'ella. Ara s'ha d'aprendre a manejar la vela, que en quant sent la menor brisa sembla que té vida pròpia.

Per a començar, aparellarem cuidadosament el nostre equip: velles, cordes, botavara i màsti. Una vegada fixats a la taula i després d'assegurar-nos que el peu de màstil està ben subjectat, ens lliguem a una boia i ens dediquem a aixecar la vela, que és el que en principi tal vegada ens costi més. El truc està en posar els ronyons cap a dins, agafar la corda de hissar la vela o drissa i doblegant els genolls aixecar-la, procurant no usar l'espatlla per a tal fi, i mantenir els braços ben estirats de manera que el cos al tombar-nos cap enrera sigui una línia recta. Un bon exercici prèvi consisteix en tombar-se cap enrera deixant-nos caure subjectant la corda d'issar, fins a donar-nos compte fins a quin punt podem fer-ho sense tocar l'aigua.

Quan ja tinguem la vela issada la deixarem flamejar, això és, onejar al vent lliurement, amb el que sabrem immediatament la direcció que porta i podrem prendre equilibri.

Els peus han d'estar fixos, paral·lels i a la mateixa distància del peu del màstil en el que es coneix com a "posició bàsica" i que és a la que es torna sempre després de cada maniobra.

Es molt important mantenir-se sempre cap alt, amb els braços quasi completament estesos, els genolls lleugerament flexionats i els peus a esquerra i a dreta junt al màstil. L'aire ha de donar-nos a l'espatlla. Quan més enrera, o més endavant inclinis la vela i quanta més força facis amb la mà oposant-te al vent, més ràpidament girarà la teva

taula.

Mentre la teva vela flamegi al vent, no oferirà cap resistència a aquest i la taula permanixerà quieta sobre l'aigua. Pren-te un temps en aquesta postura per assegurar-te de que no hi ha cap obstacle en el rumb que hagis decidit seguir. Bé, sembla que no hi ha banyistes, llanxes, ni cap altre "Windsurfer", doncs, endavant.

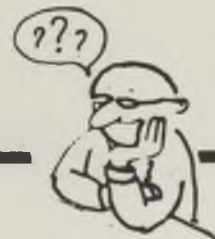
Amb el vent a la teva espatlla, i la taula perpendicular al sentit del mateix, orienta la teva vela per a captar l'acció del vent i s'impulsi. És ara quan comença l'emocionant sensació de lliscar sobre les ones. Manté la vela en equilibri sobre l'articulació del peu del màstil sense que caigui a cap costat. I no oblidis la teva posició bàsica, ni la de la vela, que s'assoleix en tots els rumbos captant-la el suficient com perquè l'ompleni el vent i no presenti arrugues.

En la pràctica del Windsurf la posició del teu cos exerceix una influència decisiva en el desplegament de l'energia necessària. Al principi, les estrebades i agarrotaments musculars solen ésser els responsables de la majoria de les caigudes a l'aigua. Per tant, procura de permanèixer sobre la taula el més distés possible. El cos cap alt i les cames lleugerament flexionades, i només quant s'apoi contra el vent, adreçar-les durant breus intervals. Els peus es col·locaran en una posició lleugerament oberta; és a dir, el més adelantat senyalant sempre cap a proa i el del darrera perpendicular a l'eix longitudinal de la taula. És un error majúscul el conservar constantment els peus en una mateixa posició. Quan hagis après a realitzar correctament les maniobres i a treure el màxim partit de les ones i el vent, busca de trobar per tu mateix la teva posició ideal. Fes-ho canviant constantment la col·locació dels peus fins a assolir-

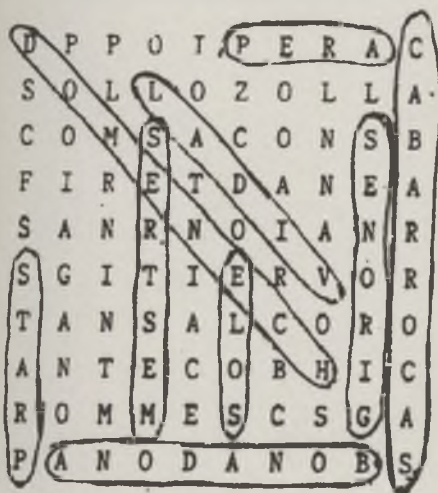
la. Però aquests són simplement alguns consells bàsics per a iniciar-se en la divertida pràctica del Windsurf. La manera més ràpida i segura d'aprendre i disfrutar d'aquest magnífic esport és dirigir-se a una escola de confiança. En elles s'han desenvolupat tècniques d'aprenentatge que permeten en poques hores aprendre els secrets necessaris per a governar la teva taula de surf.

Amb l'esperança de que et diverteixis inclús amb els molts capbussons que t'esperen fins a ésser un campió, et desitgem des d'aquestes pàgines que passis un estiu feliç.

SOLUCIONS AL NÚMERO ANTERIOR:

SOPA DE LLETRES

A RITME DE CARGOL

El cargol, cada 24 hores ascendeix 1 metre (2-1), però el segon dia ja haurà assolit el cantell i serà motiu suficient per no relliscar més.

CULTURA GENERAL

1.- Cada equip de beisbol consta d'un total de... quants jugadors?
5 - 8 - 9 - 12

2.- Moltes ciutats espanyoles van tenir antigament noms romans. Per exemple, quin era el de Càdis?. I perdoneu-nos que no donguem supostos, perquè si ho féssim li facilitaríem massa la resposta.

3.- L'arpa és un dels instruments musicals més antics de l'Humanitat. En l'actualitat, sap vostè quantes cordes té?

35 60
46 84

4.- La ruleta, aquest famós joc, consta d'una roda horitzontal giratòria dividida en, quantes caselles?

27 42
37 53

5.- El "colt" és un famós revòlver, citat moltes vegades en les novel·les i pel·lícules de l'Oest. Recorda vostè com es deia el seu inventor?

Enrique Alexandre
Samuel Guillem

6.- Molt curiós. Stalin no corresponia realment al cognom del famós estadista rus. Era un pseudònim. Sense supostos, sap vostè el que significa dita paraula?

7.- Sabia vostè que a Espanya hi ha una esplèndida platja anomenada "Playa Americana"? Precisament es troba en la província de:

Málaga La Corunya
València Pontevedra

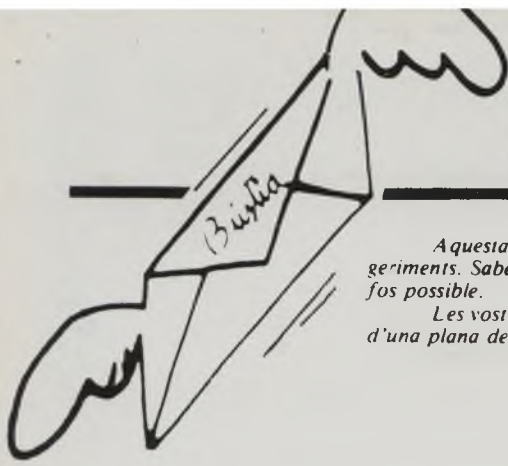
8.- A propòsit, i molt fàcil. Perquè no duptem que senyalarà vostè immediatament que el primer emperador romà va ser:

OCTAVI AUGUST
TEODOSI
JULI CÈSAR
TIBERI

.....

CORREU OBERT

Aquesta secció pretén recollir l'opinió de tots els habitants del municipi. Cartes amb problemes, idees noves, suggeriments. Sabem que quan es fa una cosa no es fa bé per a tothom i nosaltres voldríem trobar els sistemes perquè això fos possible.

Les vostres cartes es poden adreçar a l'Ajuntament. Apartat Correu Obert, Celrà. Es prega no siguin més llargues d'una plana de foli.

CORREU OBERT

EL NOSTRE RIU ONYAR

La ribera del riu Onyar és, per a mi, un bon lloc per anar a passejar els dies de festa. Des de fa força anys m'he acostumat a veure passar l'aigua bruta. Jo era molt petita, però recordo perfectament el primer estiu que vam haver de deixar de banyar-nos perquè l'aigua ja no era neta.

Queden molt lluny el xivarri i els crits de tots els que cada dia dels mesos d'estiu baixàvem a la gorga per refrescar-nos, per agafar musclos, per pescar... i els més enginyosos per barquejar amb trossos de suro o amb barquetes casolanes.

Un dia de la passada Setmana Santa estava mirant el fang verdós i pudent del nostre riu. De tant en tant saltava cap enlaire una carpa, suposo per poder "respirar" un xic.

Entre mi pensava que ens hem quedat "muts" tots els pobles de la ribera de l'onyar - inclosa la ciutat de Girona - davant d'aquest fet.

Han sortit grups que han defensat espais naturals més importants, com els aiguamolls, però mai n'han sortit que simplement defensessin les aigües del riu del propi poble.

Per començar, només es tractaria de fer complir a les fàbriques allò de tirar els residus al riu després d'haver passat per unes depuradores.

Reconec que en demanar això no hi ha cap interès econòmic que li pugui donar suport. Però fins ara, amb el nostre silenci, estem dient que tant se'ns en dona.

A la darrera revista CELRÈ, núm. 9 HIVERN 1990, dins l'apartat del finestró, s'entrevistava el senyor Xavier Bonadona, fent-li entre altres, la següent pregunta: "QUE LI SEMBLA QUE S'HAGIN ASSOCIAT ELS TERRISSERS"? L'Associació vol aclarir la seva contestació al respecte, perquè creu que no s'ajusta a la veritat.

L'Associació es va formar no per fins econòmics, sinó per buscar l'unitat i el respecte de tots els terrissaires, ja que des del temps de la confraria no havia existit, promocionar conjuntament el nostre producte, amb la qual cosa exalçar el poble de Quart (exposició Barcelona, Fira de Calella, Fira de Girona, video, I Mostra de Terrissa de Quart, obtenir denominació de zona d'interès artesanal, tramitació de la denominació d'origen...) tot això amb dos anys d'existència.

Tota empresa legalment constituïda pot demanar subvencions a organismes Oficials sense necessitat de pertanyer a cap Associació, les subvencions rebudes a l'Associació no van a la butxaca de cap associat, sinó per obrir les despeses del programa abans esmentat.

Aquest és el motiu que els membres de l'Associació individualment no creuen que això li dongui peu per opinar tan lliurement sobre a on hem arribat cadascun de nosaltres (deixem clar que els préstecs a baix interès l'associació no té coneixement que cap associat n'hagi rebut mai).

L'Associació ha volgut aclarir aquest punt perquè l'associat senyor Xavier Bonadona no tingui cap dubte sobre la formació i el funcionament de l'ASSOCIACIÓ i al mateix temps cal remarcar que ha sigut un membre que sempre que se l'ha necessitat, ha col·laborat.

ASS. DE TERRISSER
ARTESANS DE QUART

Es fa saber...

DOLORS

- S'han trobat unes claus amb un comandament a distància, raó: Tel. 46 91 71.
- Segons premis Enric Descayre i Salgas, sobre temes referents a St. Feliu de Guíxols i a l'altre sobre temes referents a les Comarques Gironines. Admissió de treballs fins el dia 30 d'octubre i informació al tel. (972) 32 09 45.
- El Col·legi Públic Santa Margarida de Quart agraeix a l'Excm. Diputació de Girona la concessió de la subvenció per a l'adquisició de divers material esportiu per un valor de 203.443 ptes. (SERVEI D'ESPORTS DE LA DIPUTACIÓ DE GIRONA).

